

De terugkeer van het spookhond Kladdegat

Het was het jaar 2014. In het voorjaar van dat jaar verscheen het volgende bericht in de krant:

'Al lange tijd kreeg de veldwachter diverse 'onrustige meldingen' van bewoners langs de Grote en Kleine gracht over geluidsoverlast. Geen van de bewoners kon precies de aard van het lawaai aangeven. Ook over de veroorzaker van de angstaanjagende kreten in de nachtelijke uren tast men volkomen in het duister. Bewoners wordt gevraagd 's nachts niet alleen de weg, maar ook de beide grachten af en toe eens vanachter de gordijnen in de gaten te houden en te berichten wat men eventueel precies ziet en hoort. Ook zal de veldwachter de komende weken en zo nodig maanden extra alert zijn en desnoods onderzoek doen naar wat er precies gezien en gehoord wordt. Uw medewerking wordt op prijs gesteld...'

Nog geen 2 maanden later verscheen er opnieuw een onheilspellend krantenbericht:

'Zoals al eerder in deze krant vermeld over de nachtelijke onrust in Hattem, met name langs de Kleine en Grote gracht, blijkt dat er, hoewel onregelmatig, nog steeds onverklaarbare geluiden gehoord worden. Inmiddels reageerden ook bewoners van de huizen langs het Tinneplein op de vreemde geluiden. Ondanks de oplettendheid van aanwonende burgers en van de veldwachter is de herkomst van het soms angstaanjagende geluid nog niet gelokaliseerd. Een van de aanwonenden, de heer V, sprak over 'hondengehuil'. Zijn eigen hond, een golden retriever en een overigens zeer zachtmoedig beest, reageerde zeer agressief op het geluid. Aller oplettendheid wordt gevraagd van de Hattemer bevolking...'

Wanneer een inwoner van Hattem de naam Kladdegat in de mond neemt, vallen de puzzelstukjes op zijn plaats. Het zal toch niet..? De Hattemse legende Kladdegat, de spookhond die iedereen de stuipen op het lijf joeg. Met zijn gehuil en gegrom en zijn vurige blik, maar ook door het angstaanjagende geluid van de rammelende ketting. Zou deze hond weer spoken door de ondergrondse gangen in Hattem?

Men kiest het zekere voor het onzekere en besluit dat het op zaterdag 13 september tijd is om deze spookhond voor eens en voor altijd gevangen te nemen.

Om 11.00 uur precies start de openbare raadsvergadering van de Schout en de Schepenen. De burgers wordt gevraagd wat een passende straf is voor deze angstaanjagende hond. Gevangen nemen, kielhalen, verdrinken in de stadsgracht?

Een bezorgde moeder in het publiek stapt naar voren:

'Schout, doe iets, neem een besluit! Mijn kinderen zijn doodsbang en durven amper nog de straat op om te spelen. Ze liggen nachten wakker en kruipen onder hun bed om maar veilig te zijn voor het angstaanjagende geluid en gerammel. Wij hebben toch een veldwachter, kan die dan helemaal niets doen?'

De veldwachter mompelt dat het hem op zijn nachtelijke rondes, bijgestaan door poortwachters en leden van het stadsschuttersgilde, niet gelukt om het enge beest te vangen. Hij heeft er weinig vertrouwen in dat nog gaat lukken...

Een hevige discussie barst los op het marktplein. Uiteindelijk neemt de Schout een besluit: Kladdegat wordt gevangen genomen en wordt daarna ingemetseld in de stadsmuren van Hattem. Wanneer er gevraagd wordt wie zo heldhaftig zou zijn om zich te wagen aan het vangen van het monster, staat de moedige burger Jan Visscher jr. op uit het publiek.

'Burger Jan Visscher jr., bent u bereid, en zweet u, zoals zojuist besproken, ten overstaan van de aanwezige Schepenenbank en de aanwezige Hattemer Burgers de u opgedragen en niet ongevaarlijke taak te zullen uitvoeren, ook en vooral lettend op de veiligheid van degenen die u begeleiden?'

Op deze bijzondere dag belooft Burger Jan Visscher jr. trouw aan de mooie stad Hattem, en hij zweet dat hij de opdracht waardig en veilig zal uitvoeren.

Burgers en vooral de kinderen van Hattem worden opgeroepen om Jan Visscher jr. te begeleiden om Kladdegat uit zijn spookhol te lokken en hem vervolgens naar het Tinneplein te begeleiden.

Na hem in de val gelokt te hebben, zal Kladdegat ten eeuwigen dage ingemetseld worden, zodat de Burgers en kinderen van Hattem zich voortaan weer vrij en onbezorgd binnen de muren van de stad kunnen bewegen.

Het hol van Kladdegat is gevonden, en dit monster wordt zijn hol uitgelokt doordat de kinderen 'kinderkopjes' in zijn hol gooien. Kladdegat komt langzaam maar met veel kabaal zijn hol uit. Jan Visscher jr. en de kinderen lokken hem door de Kerkstraat richting de Markt. Wat was dit spannend! De kinderen, dapper als zij zijn, trekken niks aan van het gerammel, gegrom en gebrul van dit monster Kladdegat. Eenmaal op de Markt aangekomen gaan de kinderen het gevecht aan met deze hond. De 'kinderkopjes' zijn op en ze gaan nu gooien met stenen om de hond neer te halen. Het beest wordt steeds bozer en maakt een oorverdovend lawaai! Alle kinderen en Burgers van Hattem staan nu op de Markt te vechten tegen deze eeuwenoude spookhond. Langzaam trekt de hond richting het Tinneplein, daar staat het huis van onder andere Jan Visscher jr.

Na een hevige, uitputtende strijd geeft Kladdegat zich gewonnen, hij kan niet op tegen alle moedige kinderen en Burgers. Het monster wordt vastgebonden in een net en dit wordt aangetrokken met touwen. Vervolgens wordt hij opgesloten bij het Spookhuis op het Tinneplein. Het hol wordt weer dichtgemaakt.

Het was een uitputtende strijd maar met het gewenste effect. De Burgers, kinderen, de Schout en de Schepenen zijn door het dulle heen, Kladdegat zit opgesloten in de stadsmuur bij het Spookhuis! De geschiedenis heeft zich herhaald.

Eind goed, al goed! Of toch niet..? Zou Kladdegat ooit de inwoners van Hattem weer de stuipen op het lijf gaan jagen, terwijl hij dwaalt door de gangen onder de stad Hattem?

Door: Evert van Olst

Een Wagen Vol Verhalen maakte een fragment over dit verhaal: <https://www.youtube.com/watch?v=FJXTMwKIH0>